

Liturgia uroczystej konsekracji ołtarza

Psalmista modli się: *Jak miłe są przybytki Twoje, Panie Zastępów! Dusza moja pragnie i tęskni do przedsieni Pańskich.*

Przychodzimy do naszej świątyni spragnieni Bożej bliskości. Podczas uroczystej Mszy świętej Ksiądz Biskup dokona konsekracji

nowego ołtarza w naszym kościele. W prefacji mszalnej usłyszymy słowa: *Chrystus będąc prawdziwym Kapłanem i prawdziwym Darem ofiarnym, nakazał nam sprawować na wieki pamiątkę ofiary, którą sam Tobie złożył na ołtarzu krzyża. Dlatego lud Twój zbudował ten ołtarz, który Tobie, Panie, z radością poświęcamy.* Porządek dzisiejszej celebracji będzie następujący. Najpierw **Obrzędy wstępne**. Cała służba ołtarza, na czele z Księdzem Biskupem zbliży się do ołtarza. Po pozdrowieniu wstępnym Ksiądz Proboszcz powita Księdza Biskupa i poprosi o poświęcenie nowego ołtarza. Opuszcza się akt pokuty, a biskup błogosławi wodę i pokropi nią lud oraz nowy ołtarz. Potem nastąpi **Liturgia słowa**. Po czytaniach Ksiądz Biskup wygłosi homilię. Po homilii odmawia się wyznanie wiary, ale opuszcza się Modlitwę powszechną, gdyż śpiewa się Litanię do Wszystkich Świętych. Potem nastąpi główna czynność, a mianowicie **modlitwa poświęcenia i namaszczenie ołtarza**. Najważniejszym i jedynie koniecznym obrzędem przy poświęceniu ołtarza jest sprawowanie Eucharystii. Obrzędy namaszczenia, okadzenia, nakrycia i oświetlenia ołtarza są widocznymi znakami ukazującymi niewidzialne dzieła, których Pan dokonuje za pośrednictwem Kościoła sprawującego Boże misteria, a zwłaszcza Eucharystię. **Namaszczenie ołtarza**: Przez namaszczenie krzyżem ołtarz staje się symbolem Chrystusa, który przed wszystkimi został „Namaszczony” i tak jest

nazwany. Ojciec przecież namaścił Go Duchem Świętym i ustanowił Najwyższym Kapłanem, aby na ołtarzu swego Ciała złożył w ofierze swoje życie za zbawienie wszystkich. **Kadzidło** spala się na ołtarzu, aby ukazać, że Ofiara Chrystusa, wznosi się do Boga jak miła woń. Ma to również wyrazić myśl, że modlitwy wiernych, pełne błagań i wdzięczności, docierają do tronu Boga. **Nakrycie ołtarza** wskazuje, że ołtarz chrześcijański jest miejscem Ofiary eucharystycznej oraz stołem Pańskim. Dokoła niego stoją kapłani i wierni, i przez tę samą czynność, choć spełniają różne funkcje, sprawują pamiętkę śmierci i zmartwychwstania Chrystusa oraz spożywają Wieczerzę Pańską. Dlatego ołtarz jako stół uczy ofiarnej odpowiednio się przygotowuje i uroczyście przyozdabia. **Oświetlenie ołtarza** przypomina, że Chrystus jest „Światłem na oświecenie pogan”, którego blaskiem jaśnieje Kościół, a dzięki niemu cała rodzina ludzka. Ostatnia część to **sprawowanie Eucharystii**. Na przygotowanym ołtarzu biskup sprawuje Eucharystię, która jest główną i najstarszą częścią całego obrzędu. Przez sprawowanie eucharystycznej Ofiary osiąga się i jasno ukazuje najważniejszy cel, dla którego ołtarz zbudowano. Eucharystia, która uświęca serca przyjmujących ją, w pewien sposób uświęca też ołtarz, „Godny podziwu jest ten ołtarz, bo chociaż z natury swej jest kamieniem, staje się święty, gdy tylko przyjmie Ciało Chrystusa”. Po Komunii świętej zaśpiewamy Bogu uroczyste, dziękczynne Te Deum. Potem jest podziękowanie Księdzu Biskupowi oraz podpisanie dokumentu poświadczającego konsekrację.

[prob.]